

"Mü'min kardeşinden sana gelen bir fenalığı bütün bütün ona verip onu mahkûm edemezsin. Çünkü evvelâ kaderin onda bir hissesi var..." Bu tespiti, başımıza gelen bütün olaylarda mı kullanacağız?

Burada bazı şartlara dikkat etmek lazımdır. En önemlisi de muhatabımızın mü'm'in olmasıdır. **"Mü'minden gelen fenalığı hep ona veremezsin."** diyor Üstadımız.

Sair musibetler için de formülün bazı maddeleri kullanılabilir. Ancak, haklı olduğumuz halde hakkımızı müdaffa etmeyecek bir duruma düşmek de doğru değildir. Gelen kafamıza vuracak, giden kafamıza vuracak, ekmeğimizi elimizden alacak ve biz de her seferinde, şunun da bir hissesi var dersek, bu bakış açısını istismar etmiş oluruz. Ayağımız taşa çarptıysa, kalbimizi elbette yoklayacağız, ondan ders çıkaracağız. Karşı tarafa zarar vermişsek, zararını da karşılayacağız.

Diğer taraftan, haksız yere mağdur olduğumuza da inanmışsak, hukuki çerçevede hakkımızı aramayı da unutmuyacağız. Nasrettin Hoca'nın şu fıkrası bu konumuza ışık tutar kanaatindeyiz:

"Evin kapısını açık bırakan Hoca, bir yere gidip gelinceye kadar hırsız içeri girmiş ve alacağını alıp kaçmış. Etrafa haber veren Hoca'nın başına onlarca insan toplanmış. Herkes Hoca'ya saldırıyor:

- Hocam, insan kapıyı açık bırakır mı?
- Hocam, insan eşyasını ortaya bırakır mı?
- Hocam, giderken neden birisine haber vermediniz?..

Hoca dayanamamış, sormuş:

- Efendiler, bu hırsınızın hiç mi suçu yoktur?"

Burada yapılması gerekenleri özetlemiş Nasrettin Hoca merhum. Kendi hissemize çıkan dersleri çıkardıktan sonra, yetkililere haber vermeyi ve işi takip etmeyi de ihmal etmemek gerekir. Yoksa, kaderimde vardı deyip, hiçbir şey olmamış gibi davranmak da doğru değildir.